

Muzeum představuje věrné repliky krojů na panenkách

JIHLAVA (jv) – Lidovým krojům patří až do konce září část výstavních prostor v arkádách jihlavského Muzea Vysočiny.

Snad stovky krojovaných panenek ve skleněných vitrínách dokládají v jihlavském muzeu rozmanitost lidových krojů z Čech i Moravy. Vše vlastnoručně vyrobily paní Marie Žilová a její dcera Eva Jurmanová z novoveselské dílny. Přesné repliky krojů se zmenšeninami výšivek oblékají na kupované panenky, zejména s porcelánovými hlavičkami. „Jen jednou jsme zkusili šít na barbínu, ale nějak nás to nebaví, a tak jsme ji využili k rozkladu kroje, kde je vidět, z jakých vrstev je složen,“

popisovala při detailním výkladu během vernisáže M. Žilová.

Dcera Eva vyšívá na rámu i bubínku na tyl, našívá korálky a flitry, naučila se uzlíčkovou techniku a síťování. Její maminka na kroje podle starých střihů látku stříhá, šije, pere, škrobí a sestavuje celou panenku. „*Nejdříve se modeluje z levného materiálu, když potom model perfektně sedí, používá se materiál starý, původní, anebo podobný, ale vyráběný v současnosti,*“ dodávají autorky.

Mezi prvními vyrobily obě tvůrkyně kroje z Českomoravské vrchoviny – z Telče, Dačic, Třebíče a Žďáru nad Sázavou. Postupně pak vznikaly další

repliky podle krojových předpisů etnografky Blaženy Šotkové. Na výstavě jsou prezentovány kroje horácké, z Luhačovického Zálesí, Hané, Těšínského Slezska, Slovácka, Chodska a Plzeňska, kroj mladoboleslavský, blaťácký a kozáký, valašský, doudlebský a další.

Výroba kroje pro panenku trvá podle tvůrkyň až 140 hodin. Takový čas si vyžádá nejsložitější kyjovský kroj. Panenky jsou přitom na prodej jakožto sběratelské kousky. Každá má vlastní certifikát a kartičku s informacemi o oblasti kroje, použitém materiálu a jménem sběratele, podle jehož popisu byla zmenšená replika vyrobena.

EVA JURMANOVÁ (uprostřed) vykládá při vernisáži v muzeu návštěvníkům o konkrétních krojích na panenkách a o jejich výrobě.

Foto: Jiří Varhaník